

Αναστάσιμος Εσπερινός στην Παλαιοκαρυά Τριχωνίδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Την ορεινή κοινότητα Παλαιοκαρυά που βρίσκεται βόρεια της λίμνης Τριχωνίδας και ανήκει στον Δήμο Αγρινίου επισκέφθηκε το απόγευμα του Σαββάτου 8 Αυγούστου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, στο πλαίσιο της περιοδείας που πραγματοποιεί κατά τον μήνα Αύγουστο.

Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Αναστάσιμου Εσπερινού του Σαββάτου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου όπου εκκλησιάστηκε πλήθος κατοίκων και παραθεριστών.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο εξέφρασε την χαρά του για την επίσκεψή του στην Ενορία και την συμμετοχή τόσων πιστών στην Ακολουθία του Εσπερινού και ανακοίνωσε την απόφασή του να απονείμει το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου στον σεμνό, ταπεινό και άοκνο Εφημέριο, π. Τύχωνα Σκιαδά.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, στην μεγάλη Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου και στην απονομή του οφφικίου στον π. Τύχωνα.

«Διανύουμε την πλέον ευλογημένη και χαρμόσυνη περίοδο του εκκλησιαστικού μας έτους, την ιερά περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, μέσα στην οποία η Αγία μας Εκκλησία προβάλλει το τιμιότερο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου μας και Μητέρας ολοκλήρου του ανθρωπίνου γένους. Η περίοδος αυτή θα κορυφωθεί με την εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου και της εις ουρανούς Μεταστάσεώς Της. Θα έχουμε, λοιπόν, μέχρι την ερχόμενη Παρασκευή τη δυνατότητα να προσευχόμαστε καθημερινά, απευθυνόμενοι προς την Θεομήτορα Μαρία, για να της εκφράζουμε τον άπειρο σεβασμό μας και την καρδιακή μας αγάπη, αλλά ταυτόχρονα και για να προετοιμαζόμαστε σωματικά και πνευματικά, ώστε να φτάσουμε μέχρι το Θεομητορικό Μνημείο και, εκεί, να βρεθούμε ενώπιον του μυστηρίου της Κοιμήσεως αλλά και της εις ουρανούς Μεταστάσεώς Της» ανέφερε κατά την έναρξη της ομιλία του.

Μιλώντας για τον π. Τύχωνα, τόνισε ότι «η δική σας παρουσία, είμαι σίγουρος, ότι έρχεται να επιβεβαιώσει τη δική μου απόφαση να απονείμω σήμερα το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου στον π. Τύχωνα. Εκείνος, η αλήθεια είναι, ούτε το επεδίωξε ούτε το επεζήτησε. Αν μπορούσε, μάλλον θα το απέφευγε. Αλλά, ως καλός Κληρικός κάνει υπακοή στον Επίσκοπό του και αποδέχεται κάτι που δεν είναι μόνο τιμή, αλλά είναι και ευθύνη. Και η σημερινή σας παρουσία μάλλον έρχεται να επιβεβαιώσει τη δική μου απόφαση και να εκφράσει και τη δική σας αγάπη και τον δικό σας σεβασμό, που γνωρίζω ότι τρέφετε σε αυτόν τον απλό, ταπεινό και σεμνό Κληρικό της Ιεράς Μητροπόλεώς μας».

Συνεχίζοντας αναφέρθηκε στην εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού, λέγοντας μεταξύ άλλων: «Έτσι, λοιπόν, σήμερα είμαστε όλοι εδώ και θα έλεγα ότι ομοιάζουμε αυτή τη στιγμή με το όρος Θαβώρ, γιατί όλους μας ενώνει ο Μεταμορφωθείς Κύριός μας.

Εκείνος μας παρέλαβε στους πρόποδες της ζωής μας και μας αναβίβασε μέχρι την “κορυφή αυτού του λόφου”. Εμείς οι Κληρικοί από Εκείνον λάβαμε την κλήση. Από Εκείνον δεχθήκαμε την πρόσκληση. Και το μυστήριο της Ιερωσύνης, εκτός από Πεντηκοστή, είναι και μία θαβώρειος εμπειρία, αφού ο κάθε άνθρωπος, ο κάθε πιστός που αποφασίζει να αφιερώσει τη ζωή του στον Χριστό, ουσιαστικά αποφασίζει να ανέβει μία πνευματική κλίμακα: από την κάθαρση στον φωτισμό και από τον φωτισμό στη θέωση, για να μπορεί να δέχεται το θαβώρειο φως κατά τη διάρκεια της ιερατικής του διακονίας και αυτό να το προσφέρει στο ποίμνιο του.

Έτσι, λοιπόν, είμαστε σήμερα όλοι εδώ, όπως οι τρεις μαθητές, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης.

Και μπορεί σίγουρα να μην έχουμε τη δύναμη της πίστης αλλά και την ποιότητα της αγάπης τους, όμως αγωνιζόμαστε να αγαπάμε τον Θεό, όπως αγάπησε ο Πέτρος τον Κύριό μας. Ποθούμε να αξιωθούμε της αγάπης του Χριστού, όπως ο Χριστός αγάπησε τον Ιωάννη, και προσπαθούμε να ομοιάσουμε στον ζήλο του Ιακώβου, που ήταν τόσο μεγάλος, ώστε προκάλεσε τον φθόνο των Γραμματέων και των Φαρισαίων.

Είμαστε όλοι εδώ σήμερα για να δεχθούμε το θαβώρειο φως, αυτή την αποκάλυψη του Χριστού στη ζωή μας, για να δούμε το πρόσωπό Του να λάμπει ως ο ήλιος και τα ιμάτιά Του να γίνονται λευκά ως το φως.

Να ζήσουμε και εμείς τη δική μας προσωπική μεταμόρφωση, δηλαδή να

αγωνιστούμε, με τη χάρη του Θεού και τη δύναμη του Παναγίου Πνεύματος, να μεταμορφώσουμε και εμείς τα πάθη μας. Γιατί αυτή είναι η πεμπτουσία του πνευματικού μας αγώνα και ο σκοπός της εκκλησιαστικής μας ζωής: όχι να γίνουμε απλά ηθικοί, να ακολουθήσουμε κάποιους τύπους ή κάποιους κανόνες, αλλά, όντας ενωμένοι με τον Θεό, να θεωθούμε και εμείς κατά χάριν, δηλαδή να λάβουμε τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος και να μεταμορφώσουμε τα όποια πάθη έχουμε μέσα μας σε αρετές, που θα τις καλλιεργήσουμε ως ευχαριστιακή έκφραση αγάπης και ευγνωμοσύνης προς τον Θεό.

Μέσα στην Εκκλησία βιώνουμε την αγάπη του Χριστού, όπως την βίωσαν οι μαθητές Του την ημέρα της Μεταμορφώσεώς Του. Έτσι, αδελφοί μου, είναι η εμπειρία μας με τον Χριστό. Μία γεύση, μία προσφορά αγάπης. Ο Χριστός είναι η αγάπη και από αγάπη μας συγχωρεί. Από αγάπη μας ανέχεται όλους ανεξαιρέτως. Από αγάπη μας παραλαμβάνει αδύναμους και μας εμπιστεύεται και μας αναβιβάζει στο όρος Θαβώρ, που είναι η Εκκλησία.

Από αγάπη μας προσφέρει το Σώμα και το Αίμα Του μέσα στη Θεία Ευχαριστία, όχι ως μία επιβράβευση ηθικής τελειότητας, που δεν υπάρχει σε κανέναν, αλλά ως άφεση αμαρτιών και ζωήν την αιώνιο».

Κλείνοντας αναφέρθηκε και πάλι στον π. Τύχωνα, λέγοντας ότι «από αγάπη αποφάσισα σήμερα να απονείμω το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου στον π. Τύχωνα. Δεν είναι μία τιμή που θα του προσφέρει εξουσία κοσμική, την οποία άλλωστε ο ίδιος δεν επιθυμεί, αλλά είναι μία τιμή η οποία θα του προσφέρει ακόμη

μεγαλύτερη αίσθηση ευθύνης. Και είμαι σίγουρος ότι, με την ταπείνωση που διαθέτει, θα διαχειριστεί αυτή την τιμή που του προσφέρει σήμερα η Εκκλησία, διά του Επισκόπου, με τέτοιο τρόπο, που θα τον καταξιώσει ακόμη περισσότερο στα μάτια τα δικά σας αλλά και στη συνείδηση των μελών της Ενορίας του».

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)